

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 7 ມິກຣາ 2018 (1-7-2018)

ພຣະເຢຊູຈັດຫາໃຫ້

ແມ່ນຫຍັງແດ່ທີ່ຖືກຈັດຫາໃຫ້ທ່ານໃນເວລາຍັງນ້ອຍຊຶ່ງທ່ານບໍ່ເຫັນວ່າມີຄຸນຄ່າໃນເວລານັ້ນ ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູຊົງຫ່ວງໃຍ ແລະ ຕອບສນອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການໃນຊີວິດເຮົາ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ການຈັດງານຄຣິສຕາສາລັບເດັກ ແມ່ນການຈັດຂອງຫຼິ້ນ ແລະ ຂອງຂວັນໃສ່ໃນກ່ອງໃສ່ເກີບໃຫ້ເດັກນ້ອຍແຕ່ລະຄົນ. ໃນ ປີ 2016, ມີຫຼາຍກວ່າສິບເອັດລ້ານກ່ອງຖືກສົ່ງອອກໄປໃຫ້ເດັກທົ່ວໂລກ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີເພື່ອນຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ສົ່ງກ່ອງເຫຼົ່ານີ້ໄປໃຫ້ເດັກນ້ອຍ. ມີໂອກາດນຶ່ງ, ລາວໄດ້ແຈກໃຫ້ພວກເດັກນ້ອຍໃນບອສເນັງ (Bosnia). ເດັກບໍ່ມີທາງຮູ້ວ່າມີຫຍັງຢູ່ໃນກ່ອງນັ້ນ, ເຂົາຮີບເປີດກ່ອງເພື່ອຊອກຫາ ປຶ້ມ, yo-yos, ຕຸກຕາ ແລະ ອື່ນໆ.

ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນເດັກຊາຍນ້ອຍຄົນນຶ່ງໃນມຸມນຶ່ງ, ແລະໄດ້ຖາມເພື່ອນຮ່ວມງານຄົນອື່ນກ່ຽວກັບລາວ. "ລາວເປັນຄົນຕາບອດ," ເພື່ອນຮ່ວມງານຄົນນັ້ນຕອບ. ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວິຕົກເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃກ້ເດັກນັ້ນພ້ອມດ້ວຍກ່ອງອັນນຶ່ງ, ເພາະລາວບໍ່ຢາກໃຫ້ເດັກຄົນນີ້ໄດ້ຮັບປຶ້ມຣະບາຍສີ ແລະ ເກຣອອນ!

ເວລາເດັກຄົນນັ້ນເປີດກ່ອງ ແລະຈັບສິ່ງບັນຈຸໃນກ່ອງນັ້ນ, ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງກັບຕະລຶງງຽບນຶ່ງ. ເດັກຄົນນັ້ນດຶງເຄື່ອງຫຼິ້ນ C-D ອອກມາ ຊຶ່ງເປັນຂອງຂວັນທີ່ເໝາະທີ່ສຸດສໍາລັບເດັກທີ່ບໍ່ເຫັນຮຸ່ງ !

ຕລອດຊີວິດ ແລະພັນທະກິດຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງໄດ້ຍົກໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກດີວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງແທ້ ແລ້ວພຣະອົງກໍຈັດຫາສິ່ງນັ້ນໃຫ້.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ: (ເບິ່ງຂໍ້ 1, ແລະ 2)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ມາຣະໂກ 6:34-37 :

³⁴ຄັນພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນຈາກເຮືອແລ້ວ ກໍຊົງເຫັນປະຊາຊົນໝູ່ໃຫຍ່ ແລະຊົງສົງສານເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາເປັນເໝືອນຝູງແກະບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນເຂົາເປັນຫຼາຍຂໍ້ຫຼາຍປະການ. ³⁵ເມື່ອຄ້າຍຄຳມາແລ້ວ ພວກສາວົກມາຫຼຸນພຣະອົງວ່າ, 'ບ່ອນນີ້ແມ່ນປ່າ ແລະບັດນີ້ກໍຄ້າຍຄຳແລ້ວ. ³⁶ຂໍທ່ານຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເລີກໄປເສັ້ງເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ໄປຊື້ອາຫານຮັບປະທານຕາມບ້ານໄຮ່ບ້ານນາແຖບນີ້.' ³⁷ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຈົ່ງລ້ຽງເຂົາສາ" ເຂົາຈຶ່ງຫຼຸນພຣະອົງວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄປຊື້ອາຫານເຖິງສອງຮ້ອຍໝູນເດນາຣີອິນໃຫ້ເຂົາກິນຫລີ."

ການເຮັດວຽກໃນທີມຮັບໃຊ້ ອາດເປັນການອິດເມື່ອຍຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ ທ່ານ R. Kent Hughes ໄດ້ຍ້າເຖິງຄວາມຮຽກ

ຮ້ອງຕ້ອງການໃນຊີວິດການຮັບໃຊ້ ດ້ວຍຄໍາກອນທີ່ເວົ້າວ່າ: " ມາຮືອາມີແກະນ້ອຍໂຕນຶ່ງ, ຊຶ່ງໄດ້ເອົາໃຫ້ນາງຮັກສາໄວ້. ແຕ່ ແລ້ວ ມັນໄດ້ໄປຮ່ວມໂບດຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ, ແລະໄດ້ຕາຍຍ້ອນບໍ່ໄດ້ນອນ!" ເຫຼົ່າສາວິກຮູ້ສຶກເຊັ່ນດຽວກັບແກະນັ້ນແນ່ນອນ ໃນຈຸດນີ້ຂອງພຣະຄຳພິມາຣະໂກ. ເພາະເຫດໃດ ?

- ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນຖ້າມກາງຝູງຄົນ ບ່ອນທີ່ "ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍອອກ, ໄດ້ເອົານໍ້າມັນທາຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ປິ່ນປົວເຂົາໃຫ້ດີພຍາດ " (ມຮກ 6:13).
- ເຂົາໂສກເສົ້ານໍາການຕາຍຂອງເພື່ອນ ແລະຜູ້ຈັດແຈງທາງພຣະເມຊີອາຂອງເຂົາ, ຄືທ່ານໂຍຮັນ ບັບຕິສະໂຕ (ມຮກ 6:17-29).
- ຊື່ສຽງຂອງພຣະເຢຊູເປັນທີ່ນິຍົມສູງຕລອດເວລາ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າມີຝູງຄົນຫຼວງຫຼາຍໂທ່ກັນມາ ບຸເຂົ້າມາເລື້ອຍໆ ພາກັນແຫ້ງເຂົ້າໄປຂ້າງໃນຕິດໆ ແລະຄວາມຕ້ອງການກໍເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ນົກໄດ້ບໍ່ເນາະ ພວກເຂົາພາກັນອິດເມື່ອຍ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ມີການພັກຜ່ອນ: " ພວກເຮົາຈຶ່ງພາກັນໄປໃນບ່ອນສັງຄັດ ໃຫ້ ພວກທ່ານເຂົາເມື່ອຍຈັກໜ້ອຍນຶ່ງ" (ຂໍ້ 31). ຮູ້ສຶກເໝືອນວ່າເປັນຄໍາສັ່ງທີ່ຈັບໃຈຫຼາຍສໍາລັບຮ່າງກາຍທີ່ອິດອ່ອນຂອງເຂົາ. ບາງເທື່ອ ພຽງແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຢຸດ ແລະພັກຊື່ໆ ກໍສໍາໄດ້ຮັບຂອງຂວັນທີ່ບໍ່ອາດບັນລະຍາຍໄດ້.

ບ່ອນໃດ ທ່ານພົບເຫັນຫຼັກຖານຄວາມສົງສານຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກວັນນີ້ ?

ເປົ້າໝາຍແມ່ນຂ້າມທະເລສາບ ແລະພັກຜ່ອນ. ນີ້ເປັນພຽງສອງສາມໄມທາງນໍ້າ, ແຕ່ຍັງຕ້ອງຂ້າມທົ່ງໄປທາງດິນຕີ່ມອີກ ຍາວໄກ ແຕ່ວ່າຝູງຄົນໄດ້ພາກັນເດີນທາງແຕ່ໄກ ແລະມາຮອດທີ່ນັ້ນກ່ອນພຣະເຢຊູມາເຖິງອີກຊໍ້າ !

ທ່ານເຄີຍມີວັນແບບນັ້ນບໍ່? ມັນເປັນວັນທີ່ຍາວນານ ຫຼື(ອາທິດທີ່ຍາວນານແທ້ !) ແລະ ສິ່ງທີ່ທ່ານຢາກເຮັດແມ່ນມາ ບ້ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ. ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກັບມີພູເຂົາບັນຫາ ແລະອຸປະສັກຫຼາຍໆໜ່ວຍ ລໍຄອຍ ໃຫ້ທ່ານແກ້ໄຂ ທັນທີທີ່ທ່ານແລ່ນເຖິງທາງເຂົ້າບ້ານ. ດັ່ງດຽວກັບພວກສິດ: ພວກເຂົາຕ້ອງການ ການພັກຜ່ອນ ແລະພັກເອົາ ແຮງ ຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານີ້ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ ແຕ່ຍິ່ງຫຼາຍຄົນຍິ່ງມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມຂຶ້ນລໍຖ້າພວກເຂົາຢູ່ ໃນທຸກທີ່ທຸກບ່ອນ ທີ່ເຂົາໄປ.

ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ: ພຣະເຢຊູກໍາລັງທໍາພາຣະກິດຊ່ອຍເຫຼືອຄົນສິ້ນຫວັງ. ພຣະອົງຊາບວ່າວິນຍານເຮົາຕ້ອງການຫຼັງ. ພຣະອົງເຂົ້າໃຈວ່າຈະເພີ່ມເຕີມຫຼັງຈຶ່ງຈະເປັນທີ່ອົມໃຈເຮົາແທ້. ພຣະອົງກໍາລັງຈະພິສູດສິ່ງນີ້ແກ່ຝູງຊົນທີ່ຫົວໂຫຍແລະພວກ ສິດທີ່ຕື່ນຕົກໃຈໄດ້ເຫັນພ້ອມກັນ.

ແທນທີ່ຈະເປັນທີ່ໜ້າເສັງດາຍຍ້ອນວ່າພຣະອົງ ແລະພວກອັດສາວິກບໍ່ຖືກປ່ອຍປະໃຫ້ຢູ່ຕາມລໍາພັງ, "ພຣະເຢຊູກັບ ຫຼົງເຫັນຝູງຊົນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍແລະຊົງສົງສານເຂົາ" ນີ້ ນັບວ່າເປັນເຣື່ອງດີສໍາລັບພຣະເຢຊູ. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດ ທາຍໄດ້ບັນທຶກປາກົດການດັ່ງດຽວກັນນີ້ວ່າ: "ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫັນປະຊາຊົນຫຼວງຫຼາຍກໍຊົງສົງສານເຂົາ ເພາະເຂົາຖືກລົບ ກວນ ແລະອິດອ່ອນໂຮຍແຮງໄປເໝືອນຝູງແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ" (ມັດທາຍ 9:36).

ເມື່ອພຣະເຢຊູຫຼົງໄປເບິ່ງຝູງຄົນ, ພຣະອົງຫຼົງເຫັນເກີນກວ່າຄວາມຕ້ອງການ ອາຫານລ້ຽງຮ່າງກາຍຂອງເຂົາ; ພຣະ ອົງເຫັນສະພາບວິນຍານພາຍໃນຂອງເຂົາ. ພວກເຂົາທຸ້ມລ້ອມພຣະເຢຊູເພາະວ່າພວກເຂົາຢາກໄດ້ບາງຢ່າງທີ່ພຣະອົງມີຢູ່, ເຖິງແມ່ນເຂົາບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າມັນແມ່ນຫຼັງກໍຕາມ. ຄົນພວກນີ້ ມີຄວາມປະສົງແມ່ນກະທັ້ງແລ່ນອ້ອມທະເລສາບ ເພື່ອຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລະຢາກໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວ.

ພຣະເຢຊູແນມເຫັນພວກເຮົາໃນທາງດຽວກັນ. ພຣະອົງຊົງຊາບສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ແລະສົງສານ ເມື່ອແນມເຫັນເຮົາ ພະຍາຍາມຊອກຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມໃນທາງອື່ນ ແລະບ່ອນອື່ນ. ພຣະເຢຊູມາ "ເພື່ອຈະຊອກຫາແລະໂຜດເອົາຜູ້ທີ່ຫຼົງເສັງ

ໄປແລ້ວນັ້ນໃຫ້ລອດພື້ນ" (ລູກາ 19:10), ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຂົາທົວເຮົາໃນເມື່ອພວກເຮົາຫຼົງເສັງເປັນຄົນແລກ. ພຣະອົງຊາບຕລອດເວລາທີ່ພວກເຮົາຂາດເຂີນ ແລະພຣະອົງປະສົງຈັດຫາໃຫ້ເຮົາມີຄົບບໍຣິບູນຄົນອີກ.

ສິ່ງລົບກວນໃຈອັນໃດກົດຂວາງພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ລະນຶກເຖິງໂອກາດການຮັບໃຊ້ ?

2. ມາຣະໂກ 6:38-44:

³⁸ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ພວກທ່ານມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ ຈຶ່ງໄປເບິ່ງດູ" ແລະເມື່ອຮູ້ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນວ່າ, " ມີເຂົ້າຈີ່ທ້າກ້ອນ ແລະປາສອງໂຕ." ³⁹ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ຈັດຄົນທັງປວງນັ່ງຮວມກັນທີ່ປ່າຫຼ້າສິດເປັນໝູ່. ⁴⁰ແລະປະຊາຊົນໄດ້ນັ່ງລົງເປັນແຖວ ແຖວລະຮ້ອຍຄົນແລະແຖວລະຫ້າສິບຄົນ. ⁴¹ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັບເຂົ້າຈີ່ທ້າກ້ອນ ແລະປາສອງໂຕນັ້ນແລ້ວກໍຊົງເງິຍພຣະພັກເບິ່ງພ້າສວັນຂໍພຣະພອນ ແລ້ວຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ຢືນໃຫ້ພວກສາວິກໄປແຈກແກ່ຄົນທັງປວງ ແລະປາສອງໂຕນັ້ນກໍຊົງແບ່ງໃຫ້ທົ່ວເຖິງກັນເໝືອນກັນ. ⁴²ເຂົາໄດ້ກິນອີ່ມທຸກຄົນ. ⁴³ສ່ວນຕ່ອນຫັກແລະປາທີ່ເຫຼືອນັ້ນເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມສິບສອງບຸງ. ⁴⁴ໃນຈຳນວນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ມີຜູ້ຊາຍທ້າພັນຄົນ.

ໃນຖານະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງລູກສອງຄົນ, ໜ້າທີ່ກໍແມ່ນຈັດຫາໃຫ້ເຂົາໃນສອງທາງ: ຝ່າຍຮ່າງກາຍ ແລະຝ່າຍວິນຍານ. ໃນທາງດຽວກັນ ພຣະເຢຊູເປັນແບບຢ່າງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການຈັດຫາໃຫ້ຜູ້ຄົນເທິງຝັ່ງທະເລສາບ. ມີຫຼາຍຄົນໃນຜູ້ຊົງກຳລັງຫົວກະທາຍຢາກຮຽນຮູ້ຈາກພຣະເຢຊູ, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຈັດຫາອາຫານຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ເຂົາ, "ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນເປັນຫຼາຍຂໍ້ຫຼາຍປະການ"(6:34). ແຕ່ຄົນທັງຫຼາຍກໍຍັງຫົວຕາມເຄີຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຈັດຫາອາຫານຝ່າຍຮ່າງກາຍໃຫ້ເຂົາເໝືອນກັນ.

ບາງເທື່ອ ກໍເປັນການງ່າຍທີ່ຄິດວ່າສິ່ງຕ່າງໆຝ່າຍວິນຍານເທົ່ານັ້ນທີ່ສຳຄັນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າສ້າງເຮົາໃຫ້ມີຊີວິດຄົບສົມບູນ: ວິນຍານຈິດ, ແລະກາຍ. ຄວາມຕ້ອງການທາງຮ່າງກາຍກໍສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ. ດັ່ງທີ່ອັດສາວິກຢາໂກໂບຊຽນວ່າ: " ຖ້າພໍ່ນ້ອງຊາຍຍິງຄົນໃດບໍ່ມີເຄື່ອງບ່າງທີ່ມີແລະຂາດເຂີນອາຫານປະຈຳວັນ, ແລະມີຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ 'ຈຶ່ງໄປເປັນສຸກເທີນ, ຂໍໃຫ້ອົບອຸ່ນ ແລະກິນອີ່ມ' ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສິ່ງຂອງທີ່ຕ້ອງການສຳລັບເຂົານັ້ນ ຈະເປັນປໂຍດອັນໃດ" (ຢາໂກໂບ 2:15-16).

ພວກເຮົາ ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍຮ່າງກາຍ ແລະ ຝ່າຍວິນຍານສເມີກັນ ໄດ້ຢ່າງໃດ ?

ພວກສິດສັງເກດເຫັນຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ຊົງຊົມ, ແຕ່ການແກ້ໄຂແມ່ນເວົ້າງ່າຍແທ້: ບອກເຂົາໄປເສັງເພື່ອເຂົາຈະໄປຊື້ອາຫານແລງກິນ. ມີຄົນຫຼາຍພັນຄົນຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ ຫ້າພັນຄົນສະເພາະຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ການແກ້ໄຂເບິ່ງເໝືອນວ່າເປັນການຍາກຫຼາຍກວ່າທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າວ່າ: "ຈຶ່ງເອົາອັນໃດອັນນຶ່ງໃຫ້ເຂົາກິນເສັງ" (ຂໍ້ 37).

ພຣະເຢຊູຮຽກເອີ້ນເອົາສາວິກຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້; ຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ຕ້ອງໃຊ້ເງິນມີທີ່ມູນຄ່າເທົ່າກັບຄ່າແຮງງານຕັ້ງສອງຮ້ອຍວັນພຸ່ນ(ມຮກ 6:37; ມທ 20:2) ເພື່ອຊື້ອາຫານໃຫ້ພຽງພໍສຳລັບຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍນັ້ນ ແຕ່ວ່າລູກສິດສິບສອງຄົນນີ້ໄດ້ປະວຽກງານຂອງເຂົາເພື່ອຕິດຕາມພຣະເຢຊູແລະເຂົາບໍ່ມີລາຍໄດ້! ຢ່າງດີທີ່ສຸດເຂົາກໍຫາມາໄດ້ພຽງແຕ່ປາແຫ້ງເຄັມໆສອງໂຕ ແລະ ເຂົ້າຈີ່ທ້າກ້ອນ ແຕ່ທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າ "ກ້ອນ" ມັນໃຫຍ່ກວ່າຂະນາດເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຮົາກິນຄາບແລງທຸກວັນນີ້ເທົ່ານັ້ນເອງ. ຊຶ່ງບໍ່ພຽງພໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຫຼອນໜ້າທີ່. ແນ່ນອນ ພຣະເຢຊູມີພຽງພໍສຳລັບເຮັດໃຫ້ໜ້າທີ່ສຳເລັດ. ພຣະເຢຊູ "ຂໍພອນແລະຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່," ແລ້ວພຣະອົງແຈກຢາຍອາຫານແກ່ຄົນທັງປວງ ແລະມັນບໍ່ໝົດຈັກເທື່ອ. " ທຸກຄົນໄດ້ກິນອີ່ມ ແລະພໍໃຈ."

ແນ່ນອນການອັດສະນີນີ້ເປັນຜົນດີຕໍ່ຫຼາຍພັນຄົນທີ່ໂຮມກັນໃນທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດແມ່ນສາວິກສິບສອງຄົນ.

ເປັນຕົ້ນວ່າ:

- ພຣະເຢຊູປະສາວິກ ໄວ້ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອພັກຜ່ອນ.
- ພຣະເຢຊູຂໍໃຫ້ສາວິກ ຊ່ອຍລ້ຽງຜູງຄົນ.
- ພວກສາວິກ ໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ເປີດເຜີຍອອກມາທຸກດ້ານ.
- ພວກສາວິກ ເກັບສ່ວນທີ່ເຫຼືອໄດ້ສືບສອງກະບູງສຳລັບເຂົາ ຄົນລະກະບູງ.

ໜ້າເສັຽດາຍ, ພວກເຂົາເສັຽໂອກາດໄປ. ຫຼັງຈາກເຫດການນີ້ປັບ ພວກສາວິກກໍໄດ້ຂ້າມທະເລສາບອີກ ຄືເວລາທີ່ເຂົາ ຖືກມໍຣະສຸມພັດຢ່າງແຮງ ແມ່ນພະຍຸດຽວກັນກັບພະຍຸທີ່ພຣະເຢຊູຢ່າງເທິງໜ້ານ້ຳເພື່ອຊ່ອຍປ້ອງກັນພັຍເຂົານັ້ນ. ທີ່ນີ້, ພວກ ສາວິກພາກັນຕົກຕະລົງຢ່າງໃຫຍ່, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງເຂົ້າຈີ່" (ມຣກ 6:51-52).

ວັນນີ້, ຢ່າພາດຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຢຊູພຽງພໍສຳລັບທ່ານ. ພຣະເຢຊູພາທ່ານໄປບ່ອນໃດ, ພຣະອົງຈະລ້ຽງທ່ານ, ມີ ແຕ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຈັດຫາໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບຢ່າງເຕັມສ່ວນ ທັງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະວິນຍານພ້ອມກັນ.

ບ່ອນໃດທີ່ພວກເຮົາມີໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຫາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະວາງໃຈໃນການເບິ່ງແຍງແລະຈັດຫາໃຫ້ຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ ໃນອາທິດນີ້? ຈົ່ງພິຈາລະນາຄຳແນະນຳຕໍ່ໄປນີ້:

- **ສື່ສານ.** ໃຊ້ເວລາຈັກຫ້ານາທີຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ ໃນການຫາມາໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພຣະອົງມີ, ແລະສຳລັບການກະທຳສິ່ງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ເພື່ອທ່ານຈະມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ.
- **ນັບ.** ຈົ່ງເຮັດບັນຊີ ໃນທາງທີ່ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານຜ່ານມາ. ແລ້ວ, ເຮັດບັນຊີສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ພຣະເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້ດຽວນີ້. ອະທິຖານແຕ່ລະວັນເພື່ອທັງສອງບັນຊີນັ້ນ ໃນອາທິດນີ້.
- **ຫ່ວງໃຍ.** ຈົ່ງເປັນທ່ານຫ່ວງໃຍ ແລະການຈັດຫາຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງທ່ານຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. ຈົ່ງຊອກຫາຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີ ຄວາມຕ້ອງການອັນໃຫຍ່ອາທິດນີ້ແລະຊ່ອຍຄົນນັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກພຣະຄຣິດຢ່າງດຽວກັນກັບພຣະອົງຈັດຫາໃຫ້ທ່ານ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບຂອງປະທານທັງນັ້ນໃນຊີວິດເຮົາ. ບາງຄົນໃນພວກເຮົາໄດ້ຮັບຂອງປະທານທີ່ມີ ຄວາມໝາຍເຕັມປຽມ ຫຼືການປ່ຽນແປງພິເສດ. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານ ການໃຫ້ ຊີວິດ, ການປ່ຽນແປງຊີວິດ ໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຢຊູ ພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງ ການຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງເຕັມປຽມແທ້ຈິງ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI